

Asia: VN/4099/2024

Begäran om utlåtande: Arbetsgruppens betänkande om regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av upphandlingslagen, försörjningslagen och 6 b § i straffregisterlagen

Lausunnonantajan lausunto

Propositionens allmänna mål och mål

Vad anser ni om propositionens allmänna mål och syften? Uppnår propositionen regeringsprogrammets allmänna mål om besparingar och ökad konkurrens?

-

Beredning av upphandlingar

Syftet med de förslag som gäller beredningen av upphandlingar är att öka omsorgsfull beredning av upphandlingar, användningen av marknadskartläggningar samt konkurrensen vid offentlig upphandling. Målet är att få mer utbud och besparingar. I den lösning som föreslås i arbetsgruppens betänkande har man samtidigt strävat efter att säkerställa att den är ändamålsenlig med tanke på den praktiska upphandlingsverksamheten.

-

- Hur väl främjar förslaget till 65, 75, 124 och 125 § i upphandlingslagen användningen av marknadskartläggning och en omsorgsfull beredning av upphandlingen?

-

- Är de föreslagna medlen lämpliga för att uppnå dessa mål?

-

Begränsning av användningen av anknutna enheter

Vad anser ni om det krav på minimiinnehav av anknutna enheter som föreslås i propositionen? Anser ni att det är ändamålsenligt och genomförbart?

Förslaget om ett minimiägoandel i anknutna enheter är varken ändamålsenligt eller genomförbart. Att kräva minimiägarandelar, strider direkt mot kommunens självbestämmanderätt enligt grundlagen, att kommunen själv får avgöra hur dess verksamhet ska ordnas. Tanken är som att kommunens skolor inte skulle få ha egna lärare utan skulle tvingas att köpa in alla lärartjänster från marknaden. Förslaget skulle öka byråkratin, öka kostnaderna, försvaga kvaliteten och tillgängligheten av tjänsterna, samt äventyra utförandet av funktionerna.

Detta är på alla sätt en dålig idé som inte genererar någon nytta, men som på många sätt försämrar den operativa effektiviteten och ökar kostnaderna.

Vilka konsekvenser anser ni att det föreslagna minimikravet på anknutna enheters ägarandel har?

Förändringen tvingar fram en nedmontering av interkommunala strukturer för kommunalt avfallssamarbete, som utvecklats redan innan regleringen av anknutna enheter. Samarbetet mellan kommuner inom avfallshanteringen har påbörjats för decennier sedan, eftersom de lagstadgade tvingande kraven på avfallshanteringen och miljö- och hälsoskyddet, kräver sådana investeringar som den enskilda kommunernas resurser inte har räckt till. Enligt lagen ansvarar kommunen både för sin egen och kommuninvånarnas avfallshantering.

Ab Ekorosk Oy grundades 1990 och var första avfallsbolaget som fick helhetsansvaret för avfallshanteringen i sina delägarkommuner. Målsättningen är att ge kommuninvånarna en kostnadseffektiv och ändamålsenlig avfallshantering, som främjar återvinning och skyddar miljön. Företaget grundades av Jakobstad, Nykarleby, Pedersöre, Kronoby och Larsmo. 1996 blev Oravais och Kaustby delägare i bolaget. Dessa följdes av Evijärvi och Vetil 1997, Alahärmä 1998, 1999 Kortesejärvi, 2001 Karleby, 2002 Lochteå och Kelviå, 2009 Ullava, samt 2013 Ylihärmä och Kauhava. Med anledning av kommunsammanslagningar är delägarkommunerna idag 10 till antalet. Ab Ekorosk Oy är det enda avfallsbolag som allt sedan starten samlat in sorterat bioavfall från hela verksamhetsområdets befolkning. Redan vid millennieskiftet överskred Ab Ekorosk Oy:s återvinningsgrad långt statens dåtida målsättningar och hade sannolikt den lägsta andelen deponerat avfall i Finland.

Förändringen skulle tvinga den interkommunala juridiska personen att splittra ägo- och finansieringsstrukturerna. Att kräva minimiägarandelar, strider direkt mot kommunens självbestämmanderätt enligt grundlagen, att kommunen själv får avgöra hur dess verksamhet ska ordnas.

Ägarandelarna baserar sig på befolkningsunderlaget i delägarkommunen. Bolaget har ingen färdig modell för hur bolaget skulle upplösas och brytas upp. Sannolikt skulle en tvist uppstå hur tillgångar och skulder skulle fördelas. Bolaget har en avfallscentral i en kommun, en deponi i en annan kommun, ett dotterbolag i en kommun, samt delägarskap i en biogasanläggning och i en avfallsenergianläggning. Det finns ingen modell för hur dessa ägodelar ska delas och sannolikt skulle många delägare bli helt utan avfallshanteringsinfrastruktur. Det finns funktioner som sannolikt den kommunen var infrastrukturen finns skulle göra anspråk på. Å andra sidan skulle delägaren sannolikt inte ha vare sig råd eller lust att lösa ut de övriga delägarna. Därtill exempelvis deponin, skulle den kommun var deponin ligger vara villig att ta över miljöansvaret för det avfall som deponerats dit från

andra kommuner, sannolikt inte. Att dela upp och lösa in avfallshanteringens infrastruktur mellan delägarna är omöjligt inom den angivna övergångsperioden (observera också frågan om övergångsperioden nedan).

Förändringen skulle förhindra samarbete mellan städer och mindre kommuner (inom avfallshantering), eftersom ägarandelarna i ett gemensamt avfallsbolag inte skulle kunna basera sig på invånarantalet, vilket är en naturlig variabel för att beskriva det ansvar som kommuner av olika storlek har enligt avfallslagen. Interkommunalt samarbete inom avfallshantering handlar om att säkerställa att lagstadgade miljö- och hälsoskydds skyldigheter gällande avfallshantering kan uppfyllas kostnadseffektivt i kommunerna.

Förändringen skulle innebära, att utvecklingen av avfallshantering och höjningen av återvinningsgraden skulle fördröjas med flera år – Dessutom är Finland redan inom EU:s överträdelseförfarande på grund av återvinningsgraden. Det finns flera investeringar i cirkulär ekonomi som inte skulle ha förverkligats utan gemensamma avfallsbolag. Till exempel har de kommunalägda avfallsbolagen investerat över 1,3 miljarder euro i avfallsförbränningskapacitet, dessa anläggningar skulle inte ha uppstått utan avfallsbolagen. Samma sak gäller biogasanläggningarna. Ekorosk har nyligen tagit i bruk en sorterings- och lagringshall för avfall som regionförvaltningsverket kräver enligt miljötillståndet, det vore inte vettigt för en enskild kommun att göra samma investering. Det är sannolikt att koldioxidavskiljningsprojektet hos avfallsenergianläggningen, där Ekorosk är delägare, skulle vackla eller kollapsa. Optimeringen av avfallstransporter och övergången till mindre skadliga bränslen skulle försvåras när transportentreprenadområdena skulle bli sub-optimala. Det blir mer utmanande att upprätthålla breda möjligheter för kommuninvånarna att samla in avfall, speciellt för mindre kommuner kan det vara lockande att övergå till lättare och förmånligare strukturer, när kostnaderna stiger.

Kommunerna har idag själva inte sakkunskapen att hantera avfallshantering. I stället för att varje kommun själv skulle ordna avfallshantering, vilket vore väldigt byråkratiskt, så har man grundat kommunalägda avfallsbolag som står för sakkunskapen och driver ägarnas och invånarnas intressen, inte enbart är ute efter att maximera bolagets vinst. Nyttan räknas i hur effektivt man kan producera service. För att ytterligare öka effektiviteten är avfallsbolagen aktiebolag. Det förefaller något ologiskt att privatägda aktiebolag hävdar att de vore effektivare och skulle generera ett bättre resultat enbart för att de har privata ägare, jämfört med aktiebolag med kommunala ägare. Enligt vår erfarenhet, övervakar myndigheterna de kommunalägda avfallsbolagen betydligt noggrannare jämfört med privatägda företag inom avfallsbranschen.

De kommunalägda avfallsbolagen drivs av återvinningsmaximering och inte av vinstmaximering, vilket genererar ett annat resultat av verksamheten. Enligt avfallslagen bör inte heller de kommunalägda avfallsbolagen dela ut vinst åt ägarna, vilket innebär att eventuell vinst kanaliseras tillbaka i verksamheten, för att ge kommuninvånarna möjligast förmånliga avfallshantering. Enligt flera undersökningar är återvinningsnivåerna högst i de europeiska länder där de kommunalt ägda avfallsbolagen har större verksamhetsmöjligheter än de har i Finland.

De kommunalägda avfallsbolagen köper redan idag en stor mängd tjänster från privatägda företag, vilket innebär att en minskning av avfallsbolagens verksamhetsförutsättningar inte skulle generera mycket nytt på marknaden.

Hela argumentationen verkar än en gång bygga på tanken att eventuella vinster ska privatiseras medan kostnaderna ska socialiseras.

- **Om ändringen av anknutna enheter genomförs på det föreslagna sättet, vilka åtgärder och kostnader föranleds sannolikt av ändringen med tanke på de olika branscherna och allmänt i den organisation som ni företräder?**

Ab Ekorosk Oy:s ägarbas för närvarande; Karleby (36,9 %), Jakobstad (15,4 %), Kauhava (14,5 %), Pedersöre (7,9%), Nykarleby (5,9 %), Kronoby (5,3 %), Kaustby (3,4 %), Larsmo (3,2 %), Vetil (3,0 %), Evijärvi (2,5 %), samt Ekorosk (1,9 %). Ägoandelarna baserar sig på invånarantalet. Majoriteten, dvs. sju kommuner hamnar under 10 % ägarandelsgränsen.

Företagets verksamhet finansieras med avfallsavgifter som debiteras invånarna.

Företaget har en avfallscentral i en kommun, en deponi i en annan kommun, fordon, återvinningsstationer, ekopunkter och avfallskärl runt om i kommunerna, ett dotterbolag i en kommun, samt delägarskap i en biogasanläggning och en förbränningsanläggning. Hur de olika delarna skulle lösas in mellan ägarna är en stor fråga. Hur värdet på de olika funktionerna skulle beräknas är också ett frågetecken. Det finns ingen modell för hur detta ägande skulle fördelas och sannolikt skulle många aktieägare stå helt utan den nödvändiga avfallshanteringsinfrastrukturen. Det finns delar som kommunen där infrastrukturen finns sannolikt skulle göra anspråk på. Å andra sidan skulle delägaren troligen inte ha råd eller lust att köpa ut de övriga delägarna. Därtill, exempelvis rörande deponin, både i bruk varande och stängda, är det osäkert om kommunen där deponierna befinner sig vore villig att ta på sig miljöansvaret och underhållskostnaderna för det avfall som deponerats där från andra kommuner, sannolikt inte. En tvångsupplösning av företaget skulle sannolikt leda till tvister mellan ägarna, vilket skulle bli en mycket lång process att lösa, speciellt om de ska lösas via domstolsväsendet. Att dela upp och lösa in avfallshanteringsinfrastrukturen mellan ägarna är omöjligt inom den givna övergångsperioden.

Om det fanns ett krav på ett minimiäggande på 10 % skulle Ab Ekorosk Oy behöva brytas upp. För närvarande är Ab Ekorosk Oy:s verksamhetsområde ett rationellt enhetligt område. I en splittring skulle företaget sannolikt delas upp i tre delar. De större kommunerna skulle sannolikt bilda ett gemensamt bolag, utan gemensamma geografiska gränser. De mindre kommunerna skulle tvingas bilda ytterligare två bolag, geografiskt spretiga, eftersom de mindre kommunerna har så få invånare

att de inte skulle kunna nå en ägarandel på 10%, även om de mindre kommunerna försökte skapa ett gemensamt bolag. Ett minimiägarkrav på 10 % skulle göra det mycket svårt, om inte omöjligt, att upprätthålla en gemensam verksamhet mellan stora och små kommuner.

De möjliga tre nya bolagen vore relativt små och geografiskt spridda. Alla tre bolag skulle lida av minskade volymer, och av högre kostnader, speciellt skulle de små kommunerna drabbas. Kostnadseffektiviteten skulle sjunka och kommunerna drabbas ojämnt. Avfallskostnaderna skulle öka för alla kommuninvånare, mest skulle kostnaderna stiga i de små kommunerna. Risken för att ta miljömässigt sämre beslut (t.ex. felaktig hantering som skulle skapa miljöproblem) skulle öka.

Inom avfallshanteringen finns tröskeltal samt förekommer stordriftsfördelar, vilket innebär att befolkningsunderlaget behöver överskrida en viss gräns för att verksamheten ska bli effektiv. Exempelvis har de minsta kommunerna så liten befolkning att hela kommunen inte skulle inte ens räcka till ett rationellt entreprenadområde för en sopbil. Hela tanken bakom varför kommuner tillsammans äger avfallsbolag, är att de tillsammans klaras av att upprätthålla infrastruktur och funktioner, som inte vore rationellt att upprätthålla ensamma, eller ens skulle klara av ensamma. En tvångsdelning kan också leda till att avfallshanteringen kollapsar regionalt för en viss tid och att invånarna lämnas utan avfallshantering.

Trenden i Finland har varit att mindre avfallsbolag fusionerats när man sett att det vore ändamålsenligt. Ett krav på en minimiägarandel på 10 % skulle dela upp avfallshanteringen på fler bolag, öka administrationskostnaderna och byråkratin, skapa suboptimala företag, samt gå tvärtemot den logiska utvecklingen. Ingenstans i EU finns ett minimiägarkrav för anknutna enheter.

Vid omfördelningen av ägarandelar bör även finansieringen beaktas. Den huvudsakliga finansieringskanalen för verksamheten, det vill säga invånarnas avfallsavgifter, regleras i avfallslagen. Ifall de mindre kommunernas ägarandelar ökas, skulle fortfarande avfallsavgifterna som samlas in av deras kommuninvånare basera sig på deras invånarantal, inte på deras ägarandel. På grund av detta är det högst sannolikt att de större ägarna inte skulle gå med på att späda ut sin egendom. Detta är också anledningen till att ägarandelarna inom avfallshanteringen baserar sig på befolkningsunderlaget. Avfallslagen möjliggör inte att verksamheten finansieras på basen av ägarandelar, utan verksamheten måste finansieras enligt 79 § i avfallslagen.

Gällande avfallsbolagets avfallsbehandlingsavtal är de av viss längd och baseras på kvoter. Om avfallsbolaget löses upp är det oklart till vem kvoten hör och vem som ansvarar för att kvoten fylls. Exempelvis gällande avfallsenergianläggningen Westenergy, som producerar fjärrvärme och el, är det oklart hur ägande och kvoter skulle fördelas. Hela ägarbasen baserar sig på nuvarande avfallsbolag och mindre bolag skulle sannolikt inte tillåtas som aktieägare. Sannolikt skulle ingen kommun vilja stå för hela kvoten, å andra sidan skulle troligen finnas kommuner som skulle bli helt utan förbränningskapacitet. Att förhandla fram, förbereda och skaffa behandlingsavtal för olika avfallslag för de nya avfallsbolagen skulle ta flera år, och sannolikt under vissa tidsperioder skulle

vissa avfallsslag inte ha behandling överhuvudtaget. Det finns maxtider för hur länge olika avfallsslag får lagras, vilket skulle leda till problem, därtill skulle inte de nya avfallsbolagen ha färdig infrastruktur för att lagra avfallet.

Avfallstransportentreprenaderna skulle också orsaka problem. De nya entreprenadområdena skulle sannolikt vara suboptimala och för upphandlingen borde reserveras 1-2 år. Som tidigare nämnts kommer avfallstransportkostnaderna för de nya bolagen sannolikt att öka.

Allt samarbete med olika aktörer, till exempel med underleverantörer eller andra avfallsbolag (t.ex. kring behandlingen av bioavfall) skulle upphöra. Det skulle ta årtal att få ordning på allting igen och under den tiden finns det frågetecken över hur invånarnas avfallshantering fungerar i de nya bolagen innan allt är organiserat. När därtill kommuninvånarnas avfallshanteringskostnader kommer att stiga, så är det svårt att se vilken nytta samhället får av förändringarna.

Alla arrangemang, från att ägarna ska nå samförstånd kring hur tillgångarna ska fördelas, vem som ska ersätta vem vilken summa, anställa personal till de nya avfallsbolagen, att införskaffa kompetens och erfarenhet, bygga infrastrukturen, förhandla fram behandlingsavtal, upphandla entreprenader och anskaffningar, allt detta skulle ta flera år. Det är osäkert om de nya företagen skulle hitta tillräckligt med kvalificerade och erfarna sakkunniga som känner avfallsbranschen, och hur länge det tar för den nya personalen att sätta sig in i branschen. Det är också oklart vem som skulle utföra allt förarbete för kommunernas räkning.

Avfallsmyndigheten skulle också upplösas och nya avfallsnämnder och myndigheter inrättas för de nya avfallsbolagen. Då varje nytt bolag bildar ett eget myndighetsområde för sina delägarkommuner. Därtill tar det tid att upprätta avfallshanteringsregister och övriga dataresurser. Arbetet med att få registret i skick på Ekorosks område tog över fem år.

- **Vilka åtgärder tänker er organisation vidta som ägare till en anknuten enhet till följd av bestämmelserna om minimigränsen för ägande? (fortsätter verksamheten på marknadsvillkor, upplöses bolaget, upplöses bolaget, vidtas andra åtgärder?)**

Avfallshanteringen är kommunernas lagstadgade uppgift, och kommunerna bör i vilket fall som helst uppfylla de skyldigheter som anges i avfallslagen och i miljöskyddslagstiftningen. Dessa avfallshanteringsskyldigheter anses enligt grundlagens 124 § som betydande utövning av offentlig makt och offentlig förvaltningsuppgift. Bolaget kan inte omvandlas till ett marknadsmässigt bolag. Enligt avfallslagen kan endast en anknuten enhet som ägs av kommunen sköta avfallshanterings operativa uppgifter i stället för kommunen själv.

Bolaget skulle sannolikt behöva delas eller upplösas i tre delar för att de nya avfallsbolagen skulle uppfylla miniägarandelen på 10 %. Kostnaderna för de nya bolagen skulle över linjen vara större än för det nuvarande gemensamma bolaget, vilket skulle höja avfallshanteringskostnaderna för invånarna. Det skulle vara svårt att uppfylla de nuvarande åtagandena gällande behandlingen av avfallet och med underleverantörer, varmed kontrakten sannolikt skulle behöva sägas upp. Det är oklart vad kostnaden för att säga upp kontrakten skulle bli.

Varken i bolagsordningen eller i kommunernas anslutningsavtal finns paragrafer eller processer för denna typ av uppdelning av bolaget. Därför skulle klyvningsprocessen vara extremt utmanande. Processen skulle vara politisk och mellan kommunerna. Det finns en betydande risk att bli inblandad i tvistlösningsförfarande, rörande skyldigheten att ge ifrån sig egendom och till vilka priser. Att ordna företagets åtaganden är också utmanande, och kan leda till intressekonflikter mellan ägarna och på basen av tvisterna, olika krav.

Också avfallslagens 79 § rörande avfallsavgifterna och finansieringen av verksamheten utgör en utmaning vid omorganiseringen av avfallsbolagets ägarandelar. Kostnadseffektiviteten kommer att sjunka och invånarnas avfallsavgifter stiga.

- **Vilka ekonomiska eller andra fördelar medför ändringen sannolikt?**

Avfallshanteringskostnaderna täcks av avfallsavgifter som tas direkt av invånarna. Alla ekonomiska konsekvenser faller därför på invånaren. Förändringen påverkar inte kommunens ekonomi.

Inga ekonomiska fördelar. Avfallshanteringen är i alla fall en lagstadgad uppgift för kommunen, som ska antingen sköta uppgiften själv som eget arbete eller i ett gemensamt avfallsbolag. Förändringen påverkar inte den totala mängden avfall, men arbetet kommer att organiseras på ett suboptimalt sätt, vilket för att mer tid läggs på att sköta samma uppgifter samt ökar organisations- och behandlingskostnaderna.

Som en följd av förändringen borde fler avfallsanläggningar etableras för att utföra samma arbete som tidigare utfördes av ett avfallsbolag. Det innebär att fler personer behöver anställas för att utföra samma arbete inom samma område. Sannolikt skulle den sammanlagda personalen i de nya företagen vara minst dubbelt så stor som i det nuvarande företaget.

Avfallshanteringen är en mycket infrastruktur- och investeringsintensiv bransch, där effektivitet kommer från stora volymer. Ju mindre avfall som transporteras och behandlas åt gången, desto mer ineffektiv är verksamheten ekonomiskt. Därför skulle den föreslagna förändringen av avfallshanteringen orsaka ekonomisk skada och öka ineffektiviteten.

Anser ni att de föreslagna övergångsperioderna för anknutna enheter är tillräckliga? Hur mycket tid behövs det för ändringarna?

Avfallsbolagens avtal för behandling och med underleverantörer är i allmänhet 3-5 år långa. Som nämnts i tidigare svar på frågorna, så delningen av egendomen, organiseringen av ny verksamhet, införskaffandet av behandlingskapacitet, samt att bygga infrastruktur är en lång process som skulle ta flera år.

Kommunerna måste sinsemellan komma överens om uppdelningen av avfallsföretaget – särskilt när det gäller vilka som lämnas utanför avfallsföretaget, och dessa kommuner behöver också grunda nya avfallsbolag och få i gång verksamheten inom övergångsperioden. Att dela upp avfallsbolaget skulle vara en kommunalpolitisk process, som kräver en överenskommelse mellan kommunerna. I denna överenskommelse skulle det finnas förlorare – de kommuner som lämnar avfallsbolaget. Det går inte att tvinga kommuner att lämna avfallsbolaget. Avfallsbolaget kan inte heller själv ensidigt säga upp sina ägare.

Gällande övergångsperioden står det att; sen upphandlande enheten bör säga upp ingångna gällande avtal som gjorts med stöd av 15 § när denna lag träder i kraft, så att de löper ut vid utgången av övergångsperioden den 30.6.2028, om minimiägarandelen på 10 % inte uppfyllts för den anknutna enheten. Avfallsbolagen har inga upphandlingsavtal med sina ägarkommuner på basen av 15 § i upphandlingslagen. Däremot har ägarkommunerna överfört sina avfallshanterings serviceuppgifter till avfallsbolaget, i enlighet med avfallsbolagets bolagsordning och anslutningsavtal. Andan i förslagstexten skulle innebära att om kommunerna inom övergångsperioden inte sinsemellan kan komma överens om hur utträdet ur avfallsbolaget ska organiseras, så måste avfallsbolaget upplösas. Därmed skulle avfallsbolaget upphöra att existera, och det skulle inte längre finnas en enhet, som sköter invånarnas avfallshantering. Avfallsbolagets alla avtal och åtaganden skulle upphöra.

Övergångstiden är inte realistisk.

- **Vilka åtgärder som kräver en övergångsperiod föranleder skrivningen om anknutna enheter?**

Ab Ekorosk Oy som bolag bygger på bolagsordningen och anslutningsavtalen. Bolagets ägande i dotterbolaget, biogasanläggningen och avfallsenergianläggningen bygger på Ekorosks existens och det finns ingen färdig modell för hur man skulle omfördela detta ägande. Olika avtal borde sägas upp. Efter att avfallsbolaget delats upp skulle de nya bolagen inte inneha några behandlingsavtal och skulle inte heller kunna uppfylla det gamla bolagets avtalsenliga åtaganden. Också transportavtalens situation är öppen när verksamhetsområdet inte längre existerar. Avfallsbolaget behöver säga upp personal och de nya företagen måste hitta fler nya arbetare.

Avfallsmyndigheten skulle också upplösas och nya avfallsnämnder och myndigheter inrättas för de nya avfallsbolagen. Då varje nytt bolag bildar ett eget myndighetsområde för sina delägarkommuner. Därtill tar det tid att upprätta avfallshanteringens register och övriga dataresurser. Arbetet med att få registret i skick på Ekorosks område tog över fem år.

Att etablera nya avfallsbolag skulle kräva förhandlingar och överenskommelser mellan framtida ägare, infrastruktur behöver byggas, personal anställas, upphandlingar, organisera avfallshantering, verksamhetens organisering, samt att erhålla olika tillstånd från myndigheterna, allt detta tar tid. Enbart att dela upp det gamla avfallsbolaget mellan ägarkommunerna tar mer än två år. Därtill kommer all omstrukturering.

I de avvikande åsikter som bifogats betänkandet har det föreslagits undantag från kravet på anknutna enheters ägarandelar. Bör det föreskrivas om undantag från kravet? Vilka undantag är ändamålsenliga?

Avfallshantering bör undantas ägarandelskraven på basen av de fakta och skäl som presenterats i utlåtandet.

Rörande ägarandelkravet borde åtminstone beaktas, som det står i regeringsprogrammet, ”med hänsyn till allmännas intresse”, och detta allmänna intresse kan på basen av de fakta och grunder som redovisats i utlåtandet, inte under några omständigheter tillgodoses med förändringen rörande minimiägarandelen för avfallshanteringens del.

Säkerhet och försörjningsberedskap

Motsvarar propositionen era behov i fråga om säkerhet och försörjningsberedskap? Är den föreslagna ändringen ett tillräckligt sätt att säkerställa att säkerheten förverkligas under upphandlingens livscykel med beaktande av ramvillkoren i EU:s upphandlingsdirektiv samt övriga bestämmelser om säkerhet och försörjningsberedskap?

Förslaget som presenteras försvagar miljösäkerheten och försörjningstryggheten inom avfallshantering.

Slopande av kravet på straffregisterutdrag

Syftet med förslaget om att slopa den obligatoriska användningen av straffregisterutdrag är att göra upphandlingsförfarandena smidigare och minska den administrativa bördan.

-

- **I vilken utsträckning påverkar ändringen den administrativa bördan för de upphandlande enheterna å ena sidan och anbudsgivarna å andra sidan och främjar dessa mål?**

-

Annonsering av upphandlingar

Vad anser ni om ändringarna i annonseringen om upphandlingar? Ökar de föreslagna ändringarna transparensen vid upphandling på ett ändamålsenligt sätt?

-

Övriga kommentarer

-

Östman Michael
Ab Ekorosk Oy